ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 51v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

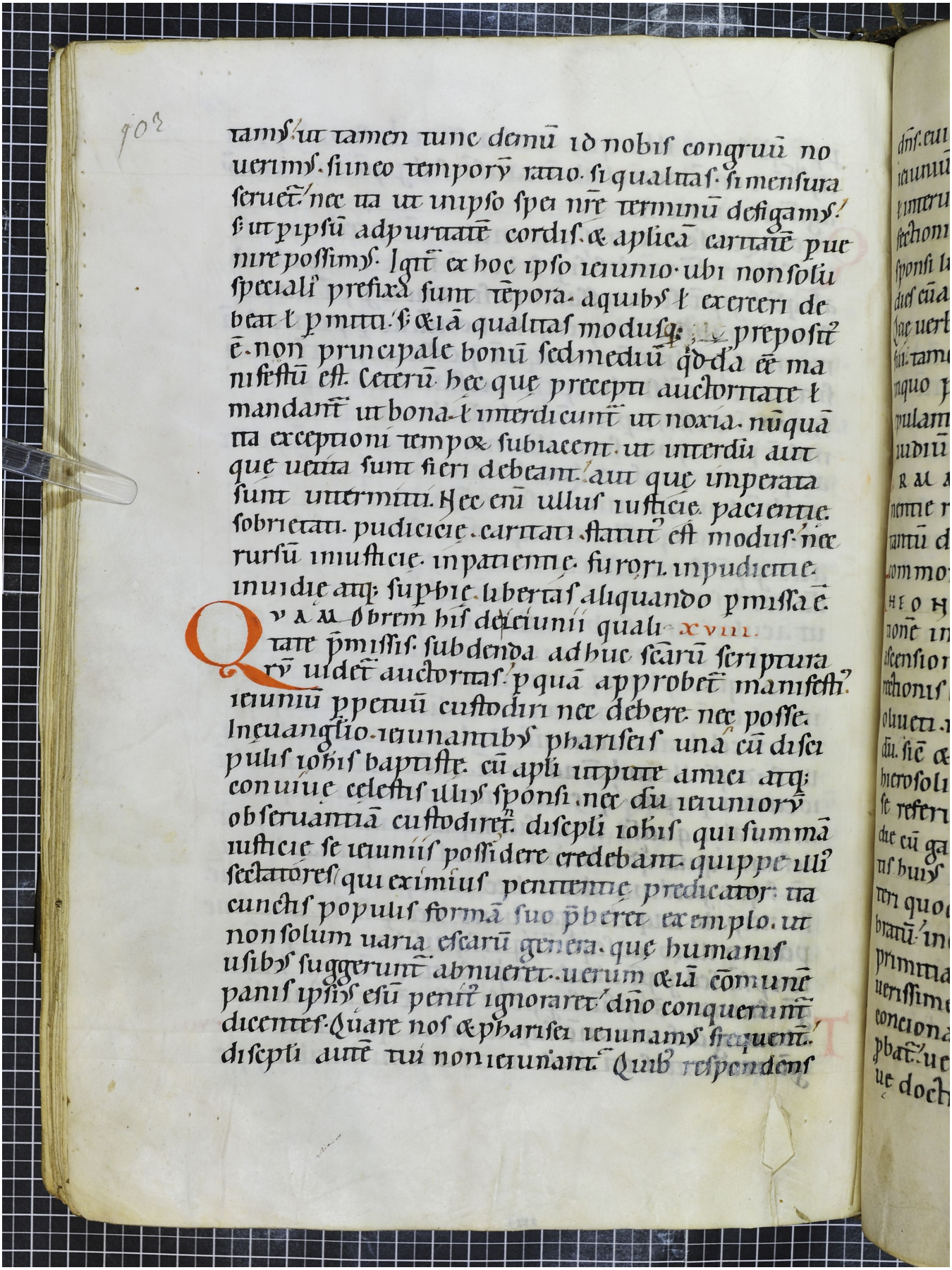

tamen ut tamen tunc demū id nobis congruū no
uerimus. si uno temporis ratio. si qualitas. si mensura
seruet. nec ita ut in ipso spe nisi terminū defigamus.
si ut ipsū adpuritatē cordis. et aplicā caritatē pue
nire possimus. Igitur ex hoc ipso ieunio. ubi non solū
specialiter prefixa sunt tēpora. a quibus et exterri de
beat et pmitti. si et ita qualitas modusq; preposit
ē. non principale bonū sed medium quod da et ma
nifestū est. Ceterū hec que precepti auctoritate et
mandantur ut bona et interdicuntur ut noxia. nūquā
ita exceptioni temporis subiacent. ut interdiu aut
que uetita sunt fieri debeant. aut que imperata
sunt intermitti. Hec enim ullius iustitiae patientiae
sobrietati. pudicitiae. caritati statuit est modus. nec
rursū iniustitiae. impatientiae. furori. impudicitiae.
invidiae atq; superbiae libertas aliquando pmissa ē.
Quam obrem his de ieunii quali- XVIII.
tate pmissis. subdenda adhuc scarū scriptura
rū videt auctoritas. p quā approbet manifesti
ieunium ppetuū custodiri nec debere nec posse.
In euangelio. ieunantibus phariseis una cū disci
pulis iohis baptiste. cū apli interim amici atq;
conuiue celestis illius sponsi. nec diu ieuniorū
obseruantiā custodirent. discipli iohis qui summā
iustitiae se ieuniis possidere credebant. quippe illi
sectatores qui eximius penitentiae predicator ita
cunctis populis formā suo pberet exemplo. ut
non solum uaria escarū genera. que humanis
usibus suggerunt abnuerent. uerum etiā comunē
panis ipsius esū penitus ignorarent. dno conquerunt
dicentes. Quare nos et pharisei ieunamus frequenter.
discipli autē tui non ieunant. Quib respondens